

Attest.

Ole Olsen Lauen eller Kollemo har for mange Aar siden ved Ulykkestilfælde under offentligt Veiarbejde mistet Synet paa begge Dine, og faaet sin venstre Arm og høire Haandled lemlæstet. Han nyder i denne Anledning en liden aarlig Understøttelse af det offentlige Veifond, ligesom han ogsaa har haft delvis Hjælp af Hægebostad Sogns Fattigvæsen. Hermed kunde han dog ikke underholde sin Kone og fire uforsørgede Børn, hvis han ikke som en hæderlig, ordentlig og stræbsom Mand gjorde, hvad han i sin Stilling kan, for sin Families Forsørgelse. Han har nu for nogen Tid siden kjøbt et lidet Brug under Gaarden Thingvatne hersteds men magter ikke at skaffe sig Baaningshus paa samme uden barmhjertige Medmenneskers Hjælp, hvortil jeg derfor paa det Bedste anbefaler ham.

Hægebostad Prestegaard, 12te Oktober
1880.

A. S h a n k e,
Sogneprest.
(L. S.)

V box 21 : 624

**Forfattet af Ole Olsen Kollemo,
der er blind.**

Mel.: Hvo ikkun lader Herren raade.

1.

O, kjære Venner! kom at høre;
Jeg Eder synge vil en Sang, —
Maaske den Eders Hjerter rører,
Stjont den er ikke meget lang.
Jeg deri sige vil min Nød,
Som jeg maa lide til min Død.

2.

Lad mig, og Gud, dog aldrig klage,
Ihvad mig end skal møde her;
Men lad mig mindes alle Dage
Min Frelseres tunge Lidelser.
Det lad mig troste i al Nød,
Og give Nød i Liv og Død.

3.

Engang, naar her min Nøie endes,
Jeg evig dig lovsynge vil,
Saavel for Modgang, mig tilsendtes,
Som Glæder, du mig sendte til.
Det alt tilskiftet var af dig,
At kalde mig til Himmerig.

4.

Om jeg i Verden end har levet
I Fattigdom og trange Kaar,
Blandt Fremmede omkring har svævet
Fra Barndommens og Ungdoms Aar,
Foruden jordist Faders Raad,
Hos Moder sad med Suk og Graad.

5.

Lov, Pris og Tak og evig Ære
Ske dig, min Gud og Fader kjær,
Som ved dit Ord og Himmellære
Mig viste, jeg en Synder er,
Og at din Søns Retfærdighed
Mig hjælpe kan til Salighed.

6.

Saa vil jeg søge Trøst og Glæde
Udi min Frelseres Kjærlighed,
Om jeg end sukke maa og græde
Udi min Vandringes Møjsomhed,
At søge mit og Mines Brød
For at forlindre deres Nød.

7.

Enhver som ser mig fattig Blinde,
At de deraf Eksempel tar,
Til Gud enhver i Bøn sig vende,
At de sin hilse have maa,
Saa de sit Brød her tjene kan,
Det ønskes af mig blinde Mand.

V box 21:624

8.

Nu maa jeg om i Mørket vandre,
Ei seer dem, som jeg elsker her;
Men siden skal det sig forandre,
Naar her mit Liv tilende er;
Da skal jeg skue dem igjen,
Som jeg i Verden fandt som Ven.

9.

Ledsag mig, Gud! hoi deres Hjerte,
Som du har givet Gods og Guld,
At de maa lindre Armes Smerte,
Som om maa vandre forrigfuld,
At søge sit og Sines Brød —
Vær deres Trøst i Liv og Død!

10.

Onstværdig er det af mig Blinde,
At Gud dem naadig være vil,
Som af sit Gods mig har foræret,
Af det Gud har betroet dem til.
Jeg beder Gud vil lønne dem
Baad' her og hist i Himlens Hjem!